

легальними туристами у Зоні є мешканці скандинавських держав (переважно норвежці), японці, американці, німці, росіяни.

Мета, обґрунтування дослідження. Туристичний потенціал України досить великий, але поряд із традиційними місцями для відпочинку розвиваються й такі, що заслуговують на окрему увагу. Одним з таких місць є – Чорнобиль. У 2008 році американське видання “Форбс” визнало Чорнобильську АЕС одним з «найекзотичніших» місць на Землі. Щодо нашої статистики, кількість відвідування зони відчуження па 2011 рік становить – 8 тис. чол. (304 делегації з 48 держав). Але необхідно вирішити планувальні проблеми місцевості з урахуванням рекреаційних зон, щоб зробити такий екстремальний вид туризму максимально безпечним.

Висновки дослідження. Слово «Чорнобиль» за 27 років, що минули від часу аварії на Чорнобильській атомній станції 26 квітня 1986 року, набуло чимало додаткових значень і сенсів. З одного боку, воно лякало й далі лякає (а для іноземців досі є одним із тих, з якими асоціюється Україна), а з іншого — зацікавлює (недарма набув поширення «екстремальний» туризм у зону). Також аварію на атомному реакторі іноді воліють забути, не згадувати, аби абстрагуватися від можливого негативу. Тим часом тема Чорнобиля потребує різнобічного аналізу, дослідження й осмислення, яке фактично тільки починається.

Основні результати дослідження та їх практичне значення. За минулі 27 років після Чорнобильської катастрофи майже безлюдна "зона" перетворилася на природний заповідник, де з'явився новий вид рослин і де відновилися популяції тварин, що знаходилися під загрозою вимирання. Такі незвичайні та одиничні місця, як Зона відчуження привертають як фахівців, так і просто любителів туризму. Тому екстремальні тури сюди організуються вже протягом декількох останніх років. Але, як правило ці туристичні маршрути стандартні. Коштує такий туризм від \$70 до \$350. Особливий інтерес викликають, звичайно, прогулянки по місту-примарі Прип'яті, всі 47.500 жителів якого були змушені, кинувши все, покинути свої будинки наступного дня після катастрофи. Найнебезпечніша екскурсія – відвідина стоянки тисяч заражених вантажних машин, гелікоптерів, бронетранспортерів, що побували в самому центрі аварії.

УДК 725

*Ільченко Д.М., канд. арх., доцент
Національний авіаційний
університет, м. Київ, Україна*

ПРОБЛЕМИ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ СИСТЕМ ОЗЕЛЕНЕННЯ У МІСТАХ З ВУГЛЕВИДОБУВНОЮ ПРОМИСЛОВІСТЮ

Зелені насадження – частина системи життєзабезпечення міста, вони забезпечують комфортність та якість середовища проживання людини. У ситуації, коли їх площі з кожним роком стрімкоскорочуються, стан озеленення у містах з

вугледобувною промисловістю набуває загрозливого характеру. Формування систем озеленення відбувалося в негативних умовах міст Донбасу, що значною мірою обумовлено впливом розвитку видобувної промисловості й виникненням на цій основі порушених територій. Ретроспективний аналіз генеральних планів дозволив виділити загальні проблеми, що є характерними для систем озеленення багатьох міст Донбасу:

– на перших етапах освоєння регіону озелененні території не мали єдиної схеми розвитку та формувалися до 1960-х років хаотично, після чого штучно були структуровані у відповідності до генеральних планів міста;

– значніші та великі міста після проведення робіт з озеленення мали високий рівень забезпечення жителів зеленими насадженнями; а середні та малі міста не отримали достатньої уваги до проблем своїх систем озеленення;

– майже всі міста мають розчленовану структуру плану, що позначається на системах озеленення міст «розривами» між структурними елементами, відсутністю чіткої схеми їх побудови та випадковими насадженнями самозаліснених порушених територій;

– «зростання» селищ у міста, а у подальшому – міст у агломерації відбувалося за рахунок «поглинання» приміських зелених поясів та призвело до часткового знищення насаджень;

– зелені насадження всіх рівнів зазнають великого антропогенного та техногенного впливу, що створює негати́вні умови для саморегуляційних процесів їхнього відновлення.

Спираючись на вищезазначене можна визначити групи найголовніших проблем, що перешкоджають ефективному розвитку систем озеленення міст Донбасу.

До планувальних проблем формування систем озеленення міст Донбасу відносяться:

– наявність крупних неозелених «розривів» у планувальній структурі міст;

– розрізненість структурних елементів системи озеленення міст;

– хаотичність та нерівномірність розміщення елементів системи озеленення у планувальній структурі міста;

– відсутність стійких зв'язків між елементами системи озеленення міст.

Екологічні проблеми експлуатації систем озеленення міст Донбасу визначаються:

– негативним впливом великої кількості промислових підприємств та наслідків їхньої діяльності, що змінює екологічний стан довкілля та його властивості;

– відсутністю належного догляду за станом зелених насаджень;

– деградацією компонентів біологічного різноманіття.

Нормативні проблеми функціонування систем озеленення міст Донбасу характеризуються:

- вилученням озелениених територій загального призначення та їх перехід до приватних власників;
 - занедбанням об'єктів рекреації (парків, садів тощо) та їх загально незадовільним станом;
 - невиконанням програм розвитку систем озеленення міст;
 - байдужістю соціального ставлення до природних ресурсів.
- На основі визначених проблем розроблені рекомендації по їх усуненню.

УДК 712.01

Шулдан Л.О., к. арх., доцент
Національний університет
"Львівська Політехніка",
м. Львів, Україна

ОСНОВНІ ФУНКЦІОНАЛЬНІ ЗАСАДИ ПРОЕКТУВАННЯ АКУСТИЧНОГО САДУ

Орієнтація дизайну на гуманізацію середовища полягає у тому, щоб зробити його комфортним для нашого перебування. При цьому заходи дизайну повинні розроблятися насамперед для тих аспектів, які впливають на людину найбільш активно. Звук — один з найважливіших засобів сприйняття світу. Існує об'єктивна можливість створювати необхідний середовищний ефект через естетичний та інформаційний вплив завдяки широкій звуковій палітрі. Це залишається поза увагою архітектора, зважаючи на переважно візуальний характер фахової діяльності.

Сучасне місто потребує утворення структур, проектування яких не можливе без допомоги аудіальних методів. Серед таких об'єктів обрано міську зону відпочинку. Задум полягає у облаштуванні акустичного саду - багатофункційного простору з мультикультурних і рекреаційних зон, призначених для вдоволення потреб різних вікових і соціальних груп населення із звуковим оформленням тематичних осередків та добору технологічних рішень. Розглядаються можливості формовання паркового комплексу з особливими акустичними властивостями в межах туристичного центру м. Львова. Для цього застосовано практичні і теоретичні досягнення акустиків, інженерів, психологів, фізіологів, музикантів, гігієністів. Попри численні приклади об'єктів із розрізненим застосуванням акустичних прийомів у відкритих просторах, аналогів даного комплексу немає, як відсутні і методики проектування таких комплексів. Акустичне проектування як складова дизайнерського проекту передбачає наступні кроки:

1. Визначення груп користувачів та кола їх аудіопотреб.
2. Визначення функціонального навантаження осередків.